

Слово на директорката :

Добре дошли, скъпи ученици!
Народът казва, че е добре да подадеш на жадния глътка вода, но още по-добре е да му покажеш пътя към извора. Всяка есен ние, учителите от "СГХСТ" с отворени сърца посрещаме вас, нашите ученици. Щастливи сме, че вие усещате нашата обич.

НАШАТА КЛАСНА

От нея струи лъчезарност и благодет, от нея ще чуеш мили слова. С майчин укор в твоята младост тя те напътства – навел си глава. В нея ще видиш богиня и фея, тя ще те учи как се обича. Ти си по-малък, но не много от нея - тя е голяма, но все пак момиче. Красива и силна по душа и по дух, правият път поела отдавна. Тя води те сякаш си сляп и си глух, а ти се отказваш от ролята главна. Какво е за тебе? Учителка само? Тя е начало, начало без край, Извор от който ще черпиш отрано – знания, сили – животът е рай!

Гергана Динева, авторката на стихотворението завърши преди няколко години и пое пътя си в живота, а нейната класна продължава да раздава своята обич и мърдост на новите ученици. Заедно с нея и всички останали учители с готовност даваме на вас, нашите ученици най-доброто от себе си, "светлото, което блести в нас".

Поздравления на учителите

Скъпи ученици, бъдете онези жадни за знания хора, които търсят пътя към успеха и ще вървим заедно!

НА ДОБЪР ПЪТ!

От вашите учители

Равносметка

Началото на учебната година... последната учебна година в живота ми - ето че дойде. Хиляди въпроси се въртят в главата ми. Сега, когато остава само още една година моето училище означава много. Сякаш вчера прекрачих за първи път училищния праг, а скоро всичко свършва и ще трябва да продължим по дългата пъте, наречена живт. "Всеки край е едно ново начало". Но какво ще бъде всяко начало на деня без тези, които станаха неизменна част от мен самата, тези, с които плаках, с които спорих за толкова безобидни и по детски наивни проблеми. Ще ми липсват! Ще ми липсват всички онези, които понякога създаваха конфликти, онези които винаги бяха до мен. Ще ми липсват всички учители, които ме караха да уча. Защо? Защо ще ми липсват те? Сигурно, защото просто са вярвали че можем наистина да станем по-добри и по знаещи. Те изградиха от нас истински хора, хора които преследват до край мечтите си. Научиха ни, че животът е път и цел, а имаме ли цел, ще намерим пътя.

Деси и Ирена 12 "б" клас

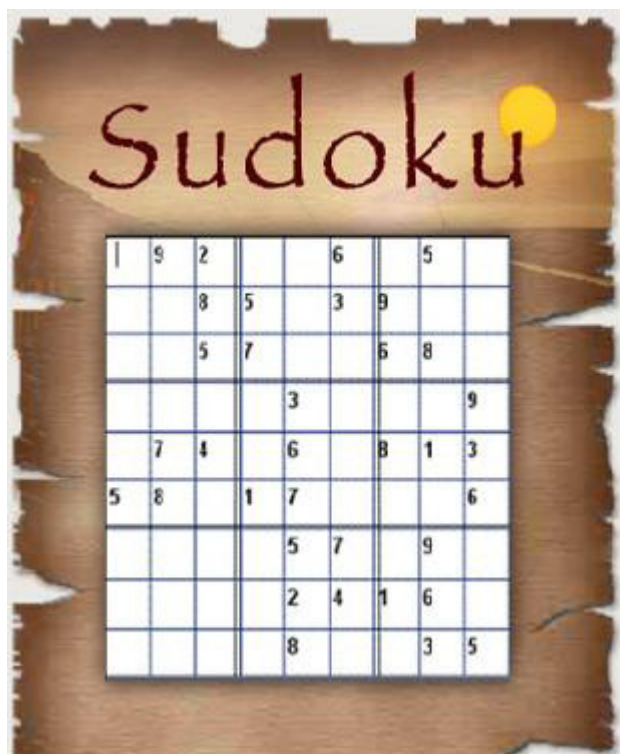
Нашето училище

Четири години ред, подред тичаме за знания, да вървим напред. В часовете мирно и смирено, черпим знанията устремено. С езиците сме в час, целия свят ще опознаем ний завчас. Това училище е славно и според всички е забавно.

Мечта

Часовниче, пред тебе си мечтая - ти детските ми дни върни, безброй желания да пожелаая на всички падащи звезди. При теб мечтая да се върна в ден светъл, нов, щастлив, с нежност чиста да обгърна желаният ти образ мил, красив. И ето първи ден, първи час, за първи път в новия ми клас. Нови лица, нови коридори, нови непознати простори. И аз незная как, но нищо немога да си споминя пак, как за първи път се запознавахме, а в следващия миг най-добри приятели бяхме. И ето ни сега като две капки вода, но по-различни от деня и ноща, ти ми стана най-добра приятелка, моя вярна и добра сестричка и душа.

Судоку

Правилата на живота

Научих, че не може да мисля само за себе си.

Научих, че винаги трябва да гледам напред.

Научих, че трябва да отстъпвам.

Научих, че трябва да съм добър/ра.

Научих, че не е хубаво да се плезя.

Научих, че няма смисъл да се правя на болен/на, за да ми обръщат внимание.

Научих, че всички учители познават, когато не си зная уроците.

Научих, че трябва да търся доброто у себе си...!

Фокусник

Интересно, забавно, любопитно, невероятно - това са само малка част от определенията, които ми хрумнаха, докато имах удоволствието да наблюдавам изпълнението на един млад талантил илюзионист. Джулиан от 9 "А" клас се представи блестящо на тържеството по случай откриването на учебната година на 15 Септември и заслужено спечели любовта и аплодисментите на всички ученици, учители и родители.

Браво Джули! Страхотен си!

Приятели

В една прекрасна утрин преброих приятелите - точно така, както човек проверя пулса си, сам стиснал китката на своята ръка. Един, двама, трима... Да кажем, четирима... А може би петима... От твърдите ми думи някой се подразни. Друг не понесе характера ми мек. Онзи пък внезапно ме намрази, защото обичам и друг човек. След това - общи болки и весели наздравци, след толкова завой на житейската река нерешително изправям пръстите на едната си ръка. Все пак някакъв отговор се получи, си казвам усмихнат и блед. Цял живот човек се учи да брой до пет... И те ме спряха на ръба на бездната. С тях спокойно ще върва напред. А другите - многото, изчезнаха. Не са ми нужни, щом броя до пет. Сто години се каня и, дай Боже, веднъж да им кажа - в някой облачен ден копнежа по слъчева песен: "Те са мои". Забравена, затова пък убийствено важна великанска причина да твърдя, че светът е чудесен...

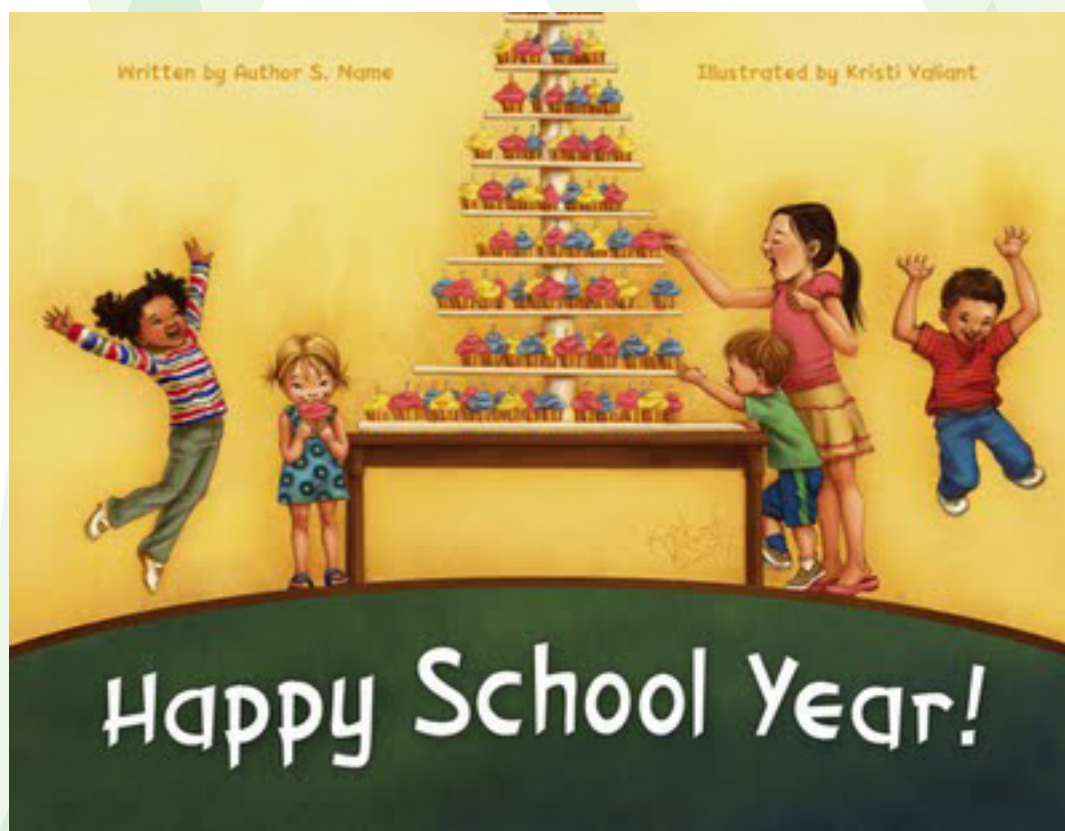
Деси и Ирена 12 "Б"

Предстои конкурс за снимка. На тема "най-великият ден в училище".

Не чакайте, а започнете да снимате преживяванията си в училище и да бъдете готови да участвате в нашият конкурс много скоро!

4

Скъпи приятели, ако искате да станете популярни в нашето училище, да споделите проблемите и радостите си или ако просто сте талантлив и пишете добре - най-пряката връзка с нас е : "sghst_vestnik@abv.bg". Очакваме ви!

email : sghst_vestnik@abv.bg

 СГХСТ

София
Красна поляна 1373
ул."Суходолска-12" бл.5